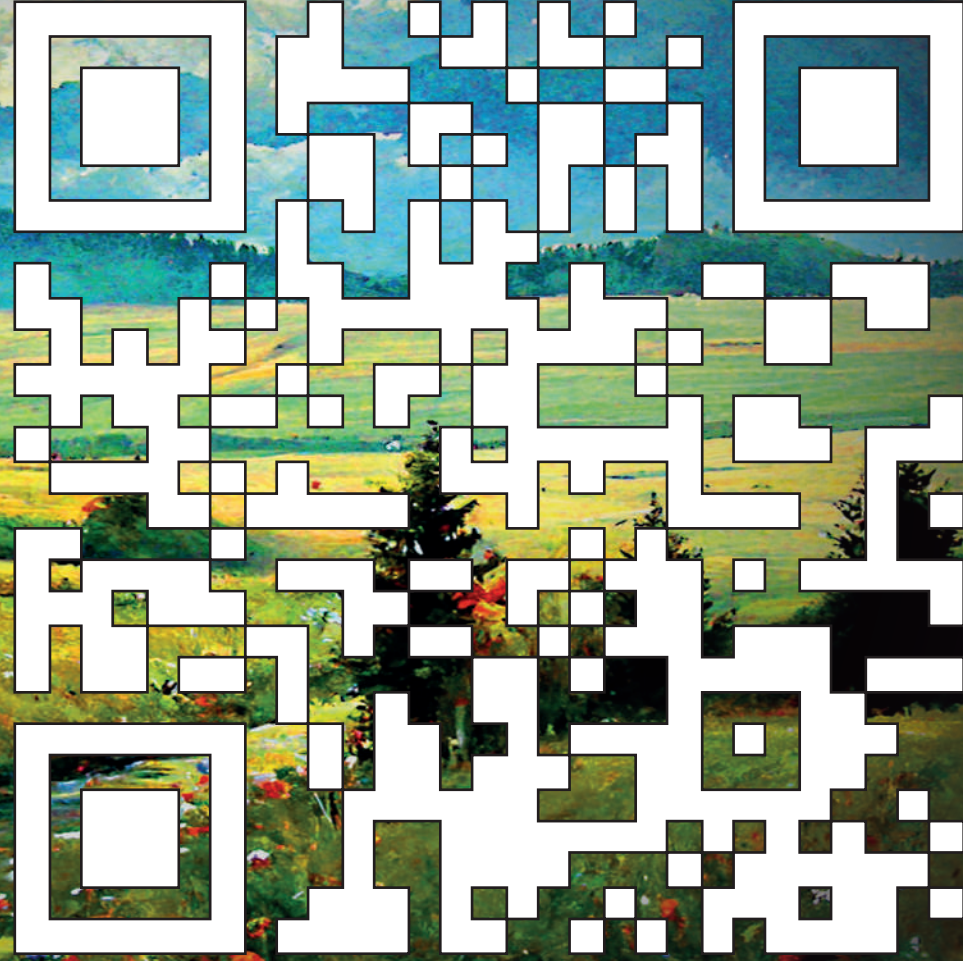

IDENTIFICATION
HÖP SLOVENSKA
IDENTIFICATION
CODE OF SLOVAKIA

Spoločnosť ARTEM
The ARTEM Association

pod záštitou / under the auspices of

EURÓPSKEJ AKADEMIE VIED A UMENÍ EUROPEAN ACADEMY OF SCIENCES AND ARTS

predstavuje nových laureátov Identifikačného kódu Slovenska
announces new laureates of the Identification Code of Slovakia

Slávnostný ceremoniál sa uskutočnil dňa 8. októbra 2022
v priestoroch Kaplnky Sedembolestnej Panny Márie /predtým Hudobná sieň/
Bratislavského hradu/..
Kurátorom projektu je PhDr. Ľuboslav Moza, PhD.,
člen Európskej akadémie vied a umení.

The ceremony took place on 8th October, 2022
at the representative area Chapel of Our Lady
of Sorrows (a former music-hall of the) Bratislava Castle.
The curator of the project is PhDr. Ľuboslav Moza, PhD.,
member of the European Academy of Sciences and Arts.

Boris Pekárek
Dušan Mocko
Eva Pavlíková
Gabriela Pirošková
Jozef Barina
Karol Felix
Livia Nagy Abaházi
Milan Kňazko
Milan Šteindler
Stanislav Oravec
Vladimír Skalský
Zsolt Malasits
Katarína Zemková

Pätnásty ročník

Kultúra je obrovský pojem. Skladá sa z množstva predpokladov, ako tvorivosť, exaktnosť, fantázia, objavy, originalita a podobne.

Z nich vznikajú unikátne umelecké diela, ktoré dokážu osloviť nielen túto, ale aj niekoľko ďalších generácií ľudstva. Nové a prínosné vedecké objavy, ktoré vpisujú dnešok nielen do histórie pre budúce generácie, ale i všestranne riešia prítomnosť.

Identifikačný kód každého národa by mal byť poslom mieru a peknej budúcnosti. Jeho laureáti sú nositeľmi tých hodnôt, ktoré charakterizujú národ, či región, zároveň však to bohatstvo, ktoré vytvárajú vkladajú do šťastia ľudstva na celej zemi. Sloboda nebola i nebude náhoda. A tvorivosť patrí k jej rozvoju.

Dovoľte pozdraviť tohtoročných laureátov Identifikačného kódu Slovenska. Zdôrazniť, že ich objavy v umení i vede sú výrazným vstupom nielen do nášho súčasného sveta. Obdivujem prácu i tvorbu každého z nich. Je neopakovateľná i veľmi potrebná.

Pri písaní úvodníkov si dávam predsavzatie, že nebudem moc slávnostný, ani patetický. Často však do týchto výrazov sklznem. Pretože obdivovať a upozorňovať na mimoriadne výsledky v kultúre sa dá iba silnými slovami. A hneď aj dodávam, zaslúžili by oveľa viac.

Všetkým laureátom my všetci, ktorý vás poznáme, i spoznáme teraz cez túto slávnosť, patrí obrovské uznanie a veľké slovo VĎAKA.

Ľuboslav Moza
Október 2022

Boris Pekárek

„Aktívny život doktora je ustavične sa vyvíjajúcou tvorbou. Každý krok charakterizuje rast kvality a s ňou súvisiacim poznaním. Boris dnes patrí medzi osobnosti svetovej gastroenterológie. Svoje pracovisko vedie s neopakovateľným optimizmom a tou energiou, ktorá pacientovi už pri prvom kontakte dodáva zdravé sebedomie. Je majstrom svojho odboru. Možno vďaka neobyčajným skúsenostiam svojho otca, či mamy. Práca lekára pozostáva z mnohých faktorov. Jedným, pre pacienta z najdôležitejších, je úsmev. Vynikajúci lekár, akým Boris Pekárek nesporne je, je umelcom. Vďaka talentu a praktickému poznaniu dokáže dať pacientovi tak potrebné zdravie. Obdivujem ho, pre jeho energiu v rozdávaní radosti ako aj pre ustavičný rast poznania a s tým súvisiace výsledky.“

Boris Pekárek sa narodil 4.6.1978 v Trnave. Absolvoval lekársku fakultu Univerzity Komenského v Bratislave a následne nastúpil do trnavskej nemocnice na interné oddelenie. Tu získal dôležité klinické skúsenosti a prax v internej medicíne a gastroenterológii, ale aj poznanie, že bez zahraničných kurzov, stáží a rozbehnutí inovátnych projektov, sú možnosti liečiť pacientov obmedzené. Následne sa zamestnal v Národnom onkologickom ústave (NOÚ) v Bratislave, kde mu umožnili výrazný rozvoj i služobné cesty za poznáním. A tak sa v priebehu niekoľkých rokov stalo toto oddelenie referenčným centrom Slovenska so stovkami výkonov ročne.

Boris Pekárek si na zahraničných kurzoch osvojil aj bezpečné používanie endoskopického noža, čo umožnilo zaviesť na Slovensku novú metódu „endoskopické submukózne disekcie“ (tzv. ESD). Výsledky boli prezentované na svetových kongresoch a publikované v rámci významnej medzinárodnej multicentrickej štúdie v časopise Gut. Pred rokmi začal Boris Pekárek s kolegami robiť pravidelné bezplatné endoskopické školenia. Na mnohých kongresoch predvádzal endoskopické výkony naživo. V súčasnosti je primár v Bratislave a predseda Onkologickej sekcie Slovenskej gastroenterologickej spoločnosti. Národného onkologického ústavu v Bratislave a predseda Onkologickej sekcie Slovenskej gastroenterologickej spoločnosti.

Dušan Mocko

„Umelecké majstrovstvo človek vníma všetkými zmyslami. Snáď najdôležitejší je u odborníka výrok, že silu umenia cítiť. Je to abstraktný pojem, kde každý si môže pod ním predstavovať iný obsah. Napriek tomu patrí snáď k tým najdôležitejším.

Dušan je umelec, ktorého tvorba je vstupom do spoznania výtvare precíznej, tvorivo mimoriadne hodnotnej kompozície talentu, energie, a originality. Ja vždy, pri každom stretnutí s jeho dielom cítim silu, ktoré ťaží z hodnôt minulosti. Autor mu dáva reč dneška. Symbolmi, metaforou, rytmikou, či farebnými lúčmi dostáva každý obraz, či sochu, alebo monumentálnu realizáciu do neopakovateľnej symbiózy nielen s prírodou, ale predovšetkým s človekom. V tom je nádhera jeho tvorby.

Originalita a fascinácia životom a cesta ku krásu.“

Dušan Mocko sa narodil 24. mája 1962 v Bratislave. Bezprostredne po absolvovaní štúdiá na bratislavskej Vysoké školeýtvarných umení emigroval z politických dôvodov v roku 1987 do Nemecka. Žil v Stuttgarte, kde založil reštaurátorský ateliér.

Po roku 1989 pokračoval na Slovensku v nekonvenčných aktivitách, ktorá v mnohom začal pobytom v zahraničí. Spolupracoval s aukčnou spoločnosťou SOGA, kde mal v roku 2007 súbornú retrospektívnu výstavu. V rokoch 2002 až 2015 viedol v Bratislave úspešnú galériu Still Art Deco, ktorá vystavovala a predávala rôzne umelecké objekty. V tomto období sa Dušan Mocko zúčastnil na mnohých verejných ako aj súkromných projektoch a výstavách.

Dnes žije striedavo v Berlíne i v Bratislave, kde má ateliér a pokračuje vo svojichýtvarných i manažérskych aktivitách.

Dušan Mocko dáva svojim obrazom tretí rozmer. Akoby tvoril nové formy umenia. Veľké sochy, kombinácia a integrácia rôznych materiálov /kameň, bronz, epoxid, drevo alebo železo/, inštalácie alebo sochárske koláže založené na kontraste, to všetko prezentuje s veľkým úspechom pred verejnosťou sveta.

Eva Pavlíková

„Eva je vzácnou hereckou osobnosťou. Charakterizuje ju obrovský talent, stále rastúce herecké majstrovstvo a úsmev. To čo si na tejto mimoriadnej žene vážim, je optimizmus a radosť z tvorby. Vytvorilo množstvo divadelných, filmových, ale aj dabingových a rozhlasových postáv. Vie očariť spevom v muzikáloch.“

Eva je divácky veľmi obľúbenou osobnosťou. Jej vstup na javisko sprevádza obecenstvo potleskom, jej herecké výkony aplauzom. To bohatstvo výrazových prostriedkov, hravosť i zodpovednosť pri nácvikoch, neobyčajné vstupy originality a aktuálne reakcie, či prekvapenia, sú v každom vystúpení tejto výnimočnej umelkyne. Jej život s divadlom je spojený s Nitrou. Avšak jej rozsiahla tvorivá dráha má rozmer temer nekonečný. Preto je dnes jednou z najznámejších a taktiež najobľúbenejších predstaviteľiek hereckého umenia.“

Eva Pavlíková sa narodila 17. september 1960 v Košiciach. Odbor herectva absolvovala na Vysokej škole múzických umení v Bratislave v roku 1983. Do umeleckého súboru Divadla Andreja Bagara v Nitre si ju vybral režisér Jozef Bednárík a umelkyňa sa takmer okamžite stala výraznou protagonistkou jeho nitrianskych inscenácií. V tomto divadle vytvorila viac ako 100 postáv. účinkovala vo všetkých nitrianskych muzikálových tituloch. Fidlikant na streche (1998), Báthoryčka (2000), Grék Zorba (2001), Tisícročná včela (2013, 2019), a mnohé ďalšie. V poslednom období sa predstavila aj vo viacerých tituloch súčasnej drámy a v pôvodných autorských hrách. Banalita lásky (2019), Dom (2020), Nádej zomiera posledná (2021), Kutlochy (2022). účinkovala takmer v 50 filmoch a televíznych filmoch, pričom k najznámejším titulom patria: Tábor padlých žien, Čarovné kresadlo a ďalšie. Hrala v úspešných televíznych seriáloch ako Alžbetin dvor, Ako divé husi, Dunajské rozprávky. Za svoju hereckú tvorbu získala viacero nominácií a ocenení. Je držiteľkou Ceny mesta Nitry (2021), Ocenenia Nitrianska Lunica (2022) Ceny Literárneho fondu za celoživotné dielo v oblasti divadla (2020).

Gabriela Pirošková

„Prvý krát som sa s ňou stretol na televíznej obrazovke pred viacerými rokmi. Zaujala ma elegantným vystupovaním, pohotovými a múdrymi slovnými reakciami a neopakovateľným, čarovným úsmevom. Neskôr sme sa stretli aj osobne, a ešte neskôr aj veľa spolupracovali.“

Gabika je jedinečná a nielen televízna redaktorka i dramaturgička. Je rozmýšľajúca osobnosť, ktorá nepodlieha emóciám, ale exaktne zisťuje a porovnáva cesty k tak ťažko dosiahnuteľnej pravde. Ona dokáže hľadať nielen odpovede, ale i riešenia. V živote ľudí, i súčasnej spoločnosti.

Na tejto deke je stále čo obdivovať. Je veľký talent a úžasný človek.“

V roku 1988 po absolvovaní Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v rodnej Bratislave, nastúpila do Slovenskej televízie ako redaktorka Hlavnej redakcie programu.

Svoje tvorivé schopnosti uplatnila už začiatkom roka 1990, keď začala scenáristicky pripravovať Televízny informačný kaleidoskop.

Do zlatého fondu slovenskej televízie prispela vlastnými projektami ako Zvieratá a my (1992–1994), O ľuďoch a zvieratách (2001–2002), Jeden nikdy nevie (1997), Zverinec (2011). Autorsky a moderátorsky sa podieľala na cykloch Magazín zdravia, Seniori, Kaktus, Rodinné spektrum.

Po vzniku duálneho vysielania pôsobila prakticky vo všetkých súkromných televíziách. / Televízia VTV, Markíza a TV JOJ./ Na TA 3 moderátorsky realizovala známy a úspešný cyklus Portrét.

Literárny fond udelil Gabriele Piroškovej Hlavnú cenu za televíznu publicistiku (2018).

Aktuálne v súčasnosti dramaturgicky vedie svoj opäť mimoriadne úspešný projekt Kultúra.sk.

Gabikin televízny projekt Občan za dverami, do ktorého pripravovala reportáže v rokoch 2012 – 2019, si získala u divákov vysoký kredit a dôveru.

Jozef Barina

„Jozef patrí medzi jedinečné talenty slovenskej modernej hudby XX. storočia. Bola to najkrajšia doba bigbitu. Rockeri chodili s dlhými vlasmi, hľadali pravdu a šťastie, . Filozofia hippies k nám priniesla nenávisť k vojne a všetkému násiliu. Nielen umenie čelilo atakom malomeštiackej morálky, pretvárke, tuposti nadradených. V tomto období, keď sa menil celý svet vstúpil na hudobné pódium neobyčajný hudobník, s neopakovateľným hlasom a talentom, Jožko Barina. Jeho hudobný prejav, spev i hudobné zoskupenie vytvorili obrovskú základňu aj pre tú hudbu, ktorá sa vyvíjala v ďalších desaťročiach. Tá hudobná doba priniesla informáciu o hudobnej kvalite a speváckej originalite. Bez príkras, sladkých slov, vymyslených fráz spievali texty o skutočnom živote a budúcnosti. Bolo to super a Jožko Barina bol spoluautorom tej našej, nezabudnuteľnej zmeny.“

Jozef Barina sa narodil 30. marca 1948 v Považskej Bystrici. Absolvoval Matematicko fyzikálnu fakultu UK v Bratislave. Je jednou z najvýznamnejších osobností slovenskej bigbitovej generácie. Patrí k zakladateľom slovenského rocku. Po klasických beatových začiatkoch a hraniach prevzatých inštrumentálnych skladieb prešiel k vlastnej tvorbe a k používaniu slovenčiny v beatovej hudbe. Postupom času sa vyprofiloval na interpreta bluesového hudobného žánru. Gitarový štýl Jozefa Barinu v začiatkoch reagoval na hudbu Erica Claptona a ďalších veľikánov hudby. Jeho spevácky prejav býval označovaný za „slovenského Joe Cockera“. Pre jeho prezentáciu na scéne sú typické dlhé odmlky a postupom času stále sa zväčšujúci príklon k blues. V posledných rokoch sporadicky účinkoval s formáciou Meditating Blues Band.

V rokoch 1959 až 1963 bol členom bratislavskej inštrumentálnej skupiny Kométa. V roku 1963 spolu zakladá známu skupinu The Players. A v roku 1967 kultové zoskupenie For Meditation, ktorá sa neskôr premenovala na The Meditating Four.

Neskôr bol členom rôznych štúdiových hudobných zoskupení. V roku 1979 založil spolu s basgitaristom kapelu B-Profil. Jozef Barina je autorom skladieb dnes už viac ako kultových skladieb „Šťastie“, „Meditácia nad vášňou“ alebo „Hej, pán doktor!“

Karol Felix

„Karol Felix Patrí medzi umelecké zjavy slovenského výtvarného umenia. Kultivovaný, humánný a zároveň elegantný výtvarný prejav. Neopakovateľná tvorba v grafických technikách, ale i v maľbe. Autor vzácných ex librisov, poštových známok a ilustrátor. Znalec náročnej techniky kresby. Volajú ho Zbyšo. Jeho tvorba je prejavom filozofa. Hlbavého tvorcu, ktorý temer v monochróme, s bravúrne prevedenými kresebnými figurálnymi témami, ale i v geometrickom abstrakte vytvára diela symbolov, poslov radosti a meditácie. Pod povrchom každého autorovho diela je voľnosť a túžba. Sila optimizmu preráža von a tvorí nádherné kompozície krásy. Poznám Karola desiatky rokov. A to, čím som charakterizoval jeho tvorbu je zároveň charakterom jeho osobnosti.“

Karol Felix sa narodil 26.7.1961 v Košiciach. Absolvoval štúdium na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave u Prof.

Albína Brunovského. Absolvoval niekoľko študijných zahraničných pobytov /Belgicko, Francúzsko/. V zahraničí prednášal o slovenskej grafike, robil kurátora viacerým reprezentačným výstavám. Zúčastnil sa na viac ako 150 výstavách po celom svete.

Pripravil desiatky samostatných výstav.

Je členom Výtvarnej únie Slovenska, Združenia grafikov G Bod, Združenia N'89 a je členom združenia českých grafikov Hollar.

Za svoju tvorbu dostal desiatky cien a ocenení domy i v zahraničí. V roku

1988 Cena Matice slovenskej v súťaži „Najkrajšie knihy Československa“, v roku 1993 Hlavná cena „Žena v Ex librise“ v ukrajinskom Kyjeve. V roku 2018 opäť v Kyjeve prvá cena na Medzinárodnom trienále malej grafiky. Vysoké ocenenia dotal za knižné ilustrácie i známkovú tvorbu.

Žije a tvorí v Nitre.

Lívia Nagy Abaházi

„Úžasná umelkyňa, speváčka s vyspelou pohybovou kultúrou a jedinečným hereckým prejavom. Lívia je dnes známou a zároveň divácky populárnou osobnosťou. Má talent, mnoho energie a radosti. Jej umenie sleduje k tomu základnému, čo v umeleckej tvorbe obdivujeme. Vytvoriť autentický umelecký prejav s posolstvom radosti a krásy. Umelkyňa má rozsiahly repertoár, aj vďaka mimoriadnej vnímavosti a láske k hudbe. Od opery, cez operetu a muzikál k ľudovej piesni.

V každom prejave predstavuje svoj jedinečný talent.

To čo na tejto umelkyni najviac fascinuje ešte pred tým, než začne spievať, je jej úsmev. A bohatstvo energie a ľudskosti. Mať rád a tvoriť radosť, to je akési motto tejto výnimočnej speváčky.

Lívia Nagy Abaházi sa narodila v roku 1976 v Kráľovskom Chľmci. V roku 1992 začala študovať operný spev na košickom konzervatóriu. Nastúpila do divadla Thália, a neskôr do Štátneho divadla v Košiciach.

V súčasnosti veľmi aktívne koncertuje, vystupuje na kultúrnych a množstve spoločenských podujatí. Svojim prejavom obohacuje vernisáže výtvarného umenia a podobné skvostné akcie. Umelkyňa spieva árie z oper a operiet, ale z muzikálov. Jej predstavenia spestrujú aj spevy žalmov, cirkevných piesní. Posluchácky atraktívne a obľúbené sú zhudobnené básne.

Milan Kňažko

„Je jednou z najvýraznejších osobností súčasného slovenského umenia. Svoje herecké umenie reprezentoval v desiatkach hereckých postáv. V divadle, televízii, rozhlase dabingu i vo filmoch.

Milan Kňažko je tvorcom príbehov. Každý z postáva dáva jej zodpovedajúci charakter. Má výnimočný hlas, bezprostredné výrazové prostriedky v kultúre pohybu, gestikulácii i komunikácii v hereckom obsadení. Rozsah jeho hereckého majstrovstva je vskutku veľký. Od klasiky po súčasnosť vie zahrať zväčša výrazové typy v komédii i v tragických, až psychicky vypätých úlohách. Jednoducho už dnes je hereckou legendou, ktorej výkony sú tak skvostné, že ich budú obdivovať i budúce generácie.

Osobitú úlohu v jeho osobnom živote zohráva ľudskosť, výrazné postoje voči falošnej ideológii, nepravosti a šíriacemu sa zlu. Zostáva pre históriu osobnosťou spoločenskej premeny. Práve s ním je spojený názov Verejnosc proti násiliu. Obdivujem umelcov, ktorí pri vstupe na divadelné javisko vnášajú energiu osobnosti.

Milan Kňažko medzi takýchto talentovaných tvorcov patrí.“

Milan Kňažko sa narodil 28. augusta 1945 v Horných Plachtin-
ciach. Divadelnú fakultu bratislavskej Vysoké školy múzických
umení absolvoval v roku 1968. Po dvojročnom postgraduálnom
štúdiu na Medzinárodnej divadelnej akadémii vo francúzskom meste
Nancy začal vystupovať v kultovom bratislavskom Divadle na
korze.

V roku 1985 dostal angažmán v Slovenskom národnom divadle,
kde zahral desiatky postáv. Veľký rozsah, nielen čo do počtu
filmov, ale predovšetkým v kvalite hereckých
výkonov je na konte tohto výnimočného umelca. /Deň, ktorý
neumrie, Dobří holuby se vracejí, Zánik samoty Berhof a desiatky
ďalších./

V roku 1989 bol jednou z dominantných osobností spoločenskej i
politickej zmeny. Stal sa poradcom česko-slovenského prezidenta
a zároveň poslancom Federálneho
zhromaždenia. Od marca 1993 do októbra 1998 bol poslancom
Národnej rady Slovenskej republiky a v rokoch 1998 až 2002
zastával post ministra kultúry.

V novembri 2002 sa stal prezidentom Medzinárodného filmového
festivalu Bratislava. Jeho návrat k hereckému umeniu predstaval
umelca vysokých kvalít a osobnostného prejavu.

Je držiteľom významných ocenení. Hercova misia /2010/, cena
Thálie /2016/.

Celou svojou tvorbou a vysoko humánnymi postojmi v spoločnos-
ti sa Milan Kňažko

stal jedným z
najznámejších a
najobľúbenejších
umelcov. Má
obrovský talent,
ktoré naďalej
rozvíja a šľachtí.

Milan Šteindler

„Milan Šteindler je výnimočný herec i človek. Jeho herecký prejav vychádza z ťažko definovaného, kultivovaného ľudského charakteru. Je dnes hereckou osobnosťou s osobitým prejavom a zaslúženými úspechmi. Obdivujem tohto umelca, ktorý vie pracovať s mierou zodpovedajúcou charakteru jednotlivých postáv. Niekedy kľud až apatia, inokedy veľkorysosť, energia i nepokoj. Herecký akcent tejto osobnosti stavia pred diváka predovšetkým výraz od minimalizmu až po aktívne dramatické postavy. Talent tvorí prejav každého umelca. Jeho rozsah je určujúci, z neho sa odvíja kvalita i úspechy. Niekedy stačí len menšia postava pre talentovaného herca. Tá však dokáže obohatiť divadelnú hru viac ako jej protagonisti. Milan Šteindler talentom je.“

Milan Šteindler sa narodil 12. apríla 1957 v Prahe. Absolvoval strednú odbornú výtvarnú školu /Hollarka/. V roku 1971 bol spolu zakladateľom nonkonformného divadla Sklep. Vyštudoval filmovú réžiu na pražskej filmovej akadémii múzických umení. Z biografie tohto významného umelca čítame, že hosťoval v divadlách vo Švajčiarsku, NSR a Taliansku. V rokoch 1986 – 1991 bol členom hereckej skupiny Ctibora Turby „Deklaunizácia“. Hosťoval v Karlínskom divadle, a tiež v divadle Bolka Polívku. Od roku 2019 pôsobí ako herec v divadle Na Jezerce. Je vynikajúci humorista, herec, scenárista i režisér. Spomeniem iba niekoľko kultových filmov, v ktorých tento mimoriadny herec hral. Vesničko má středisková, Česká soda, Život na zámku, Pasti, pasti, pastičky, Ulovit miliardáře, Casting na lásku a mnohé ďalšie.

Hral vo viac ako 50 filmoch a množstve televíznych diel. Účinkoval aj vo filmových a televíznych projektoch v zahraničí, predovšetkým v SRN a Rakúsku.

Nesmierne si vážim spoluprácu tohto výnimočného umelca s charitatívnymi organizáciami. Konto bariéry, Svetluška, Inštitút všeobecného zdravia, a Inštitút osamelosti. Milan Šteindler organizuje aj vlastné charitatívne zbierky.

Stanislav Oravec

„Doktor medicíny má najnáročnejšie povolanie. Jeho tvorivosť a talent zodpovedajú v slovesnej podobe umeleckému pôsobeniu. Lekár však pracuje prísne vedecky. Určujúce si konkrétne výsledky a fantázia s kreativitou sa uplatňujú pri rozbehu ďalších objavov a aktivít. Stanislav Oravec patrí medzi výnimočné lekárske osobnosti dneška. Veselý, optimistický, za sebou bohatstvo práce a s ňou spojených úspechov. Obdivujem tvorbu tohto lekárskeho kreatívca, jeho úspechy a ich dosah

Stanislav Oravec sa narodil 25.07.1948 v Bratislave. V roku 1972 absolvoval štúdium na lekárskej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave.

Vytvoril Ambulanciu pre poruchy metabolizmu lipidov na OKB FN. V roku 1985 spravil 3. atestáciu z endokrinológie. V rokoch 1992 –1994 absolvoval študijný pobyt na INSERM Université de Paris VI. V roku 2005 absolvoval 5. atestáciu z laboratórnej diagnostiky. Od 2008 každoročne organizuje Memoriál MUDr. Dionýza Oravca, zakladateľa klinickej endokrinológie na Slovensku.

Stanislav Oravec je profesorom internej medicíny na Lekárskej fakulte Univerzity Komenského pre vnútorné choroby, endokrinológiu, klinickú biochémiu, laboratórnu medicínu a lipidológiu. Azároveň hlavný odborník MZ SR pre klinickú biochémiu. Má za sebou bohatú publikačnú činnosť i aktívne prednáškové cykly. V roku 2018 mu Slovenský literárny fond udelil cenu za rozvoj vedy doma i v zahraničí. V roku 2022 dostal Striebornú medailu Slovenskej lekárskej spoločnosti Propter Merita za zásluhy o budovanie a rozvoj medicínskeho odboru klinickej biochémie a za rozvoj spolupráce s partnerskými organizáciami doma a v zahraničí.

Vladimír Skalský

„Vo svojej práci umelca i organizátora využíva jemu vlastnú tvorivosť i eleganciu komunikácie a pracovitosť. Vlado je neúnavný organizátor kultúrneho života. Dáva priestor slovenskému umeleckému prejavu v pražskom Slovenskom dome, publikuje a z titulu viacerých funkcií otvára možnosti Slovákom na ich tvorivú realizáciu.

Vlado je básnikom, literátom, zaujímavým príkladom bohatstva úspešných aktivít. „

Vladimír Skalský sa narodil 26. apríla 1972 v Prešove. Absolvoval štúdium teoretickej fyziky na Matematicko-fyzikálnej fakulte Karlovej univerzity v Prahe.

Od roku 1992 zastáva rad verejných funkcií. Od roku 1996 je podpredsedom Slovensko-českého klubu a zástupcom šéfredaktora časopisu Slovenské dotyky. V rokoch 2004-2013 bol editorom literárneho štvrt' ročníka, česko-slovenskej revue Zrkadlenie/Zrcadlení. Od roku 2006 je predsedom Svetového združenia Slovákov v zahraničí, od roku 2009 súčasne viceprezidentom organizácie Európania vo svete so sídlom v Bruseli.

V roku 2014 sa stal riaditeľom Slovenského domu v Prahe. Je členom (2004 – 2010 a od 2019 doteraz) a podpredsedom (2005 – 2008) Rady vlády ČR pre národnostné menšiny. Autor zbierok básní K tichu (2000) a Z dvoch brehov (2017) a zbierky esejí Klúčové slová: Praha, Slovensko, literatúra (2004).

Autor, spoluautor či redaktor troch desiatok ďalších kníh. Spolueditor trojdielnej antológie slovenskej literatúry v zahraničí Medzi dvoma domovmi (2008-2010. Jeho básne a eseje boli preložené do angličtiny, francúzštiny, češtiny, čínštiny, maďarčiny, ruštiny a srbštiny.

Zsolt Malasits

„Je mimoriadne zaujímavým výtvarným zjavom v súčasnom výtvarnom prejave. Žije a tvorí v neďalekom meste Győr. Jeho galéria je v centre mesta. Autorova tvorba charakterizuje kultivovanú maliarsku scénériu, zameranú na príbehy a figurálne či mestské kompozície. Postavy v jeho obrazoch sú kubizujúceho tvaru, s jemnou, kultivovanou farebnosťou. Hlavné témy jeho diel sú uložené v ľudských vzťahoch. Myšlienky a úvahy o našej existencii, o ľuďoch a veciach, ktoré ich obklopujú. Láska, náklonnosť, spôsoby hľadania človeka v božskom, stvorenom svete, dávajú tomuto umelcovi priestor k autentickej tvorivej výpovedi a zároveň k lepšiemu osloveniu diváka. V jeho obrazoch sa pravidelne objavuje symbol ryby, ktorý symbolizuje metamorfózu a nehmotnosť vecí. Zsolt je aktívny aj v realizácii väčších projektov. Niet divu, že dnes patrí k vyhľadávaným a mimoriadne ceneným maďarským umelcom.“

Zsolt Malasits sa narodil v roku 1961 v Győri v Maďarsku. Výtvarné umenie študoval vo Fínsku a absolvoval ho v roku 1993 na Univerzite aplikovaných vied Saimaa v Imatre. Je najvýznamnejším predstaviteľom moderného realizmu na súčasnej výtvarnej scéne Maďarska. Aktívne tvorí od roku 1984. V roku 1998 otvoril svoju galériu v historickom centre mesta Győr, kde tvorí a zároveň prezentuje stálu autorskú expozíciu. Od roku 1993 je aktívnym členom kultúrneho života v Győri. V roku 2008 založil umeleckú skupinu Tri ruky. V roku 2017 vyhral dve zlaté ocenenia na medzinárodných výstavách. V Poľsku a vo Francúzsku. Okrem Maďarska mal výstavy vo Fínsku, Švédsku, Rakúsku, Nemecku, Taliansku, Poľsku, na Slovensku, v Chorvátsku a Francúzsku.

Katarína Zemková

„Históriou výtvarného umenia sa súbežne vedú a určite nikdy neprestanú, diskusie o poslaní umenia. Jedným z najtrvácnejších názorov je, že umenie má tlmočiť ľuďom radosť a krásu. Katka Zemková, dnes významná predstaviteľka výtvarného prejavu, žije týmto poslaním celou svojou tvorbou. Jej cesta k zachyteniu farebnej krásy je dnes tou, ktorú verejnosť potrebuje.

Abstraktná skrumáž farieb, prelínajú s v nej prvky krajiny, kvetov, koloristických znakov, surreálnych prvkov a symbolov. Je to abstraktný prejav, ktorý dáva slobodu divákovej fantázii. Katka je náruživá maliarka krásy. Formuje ju do nálad, prevažne optimistických, radostných a šťastných. Precízna maliarska skúsenosť a ustavičné maliarske vzdelávanie dávajú jej dnešným dielam punc kvality a jedinečnosti. „

Katarína Zemková sa narodila 21. októbra 1977 v Šali. V roku 2001 absolvovala štúdium výtvarného umenia na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre.

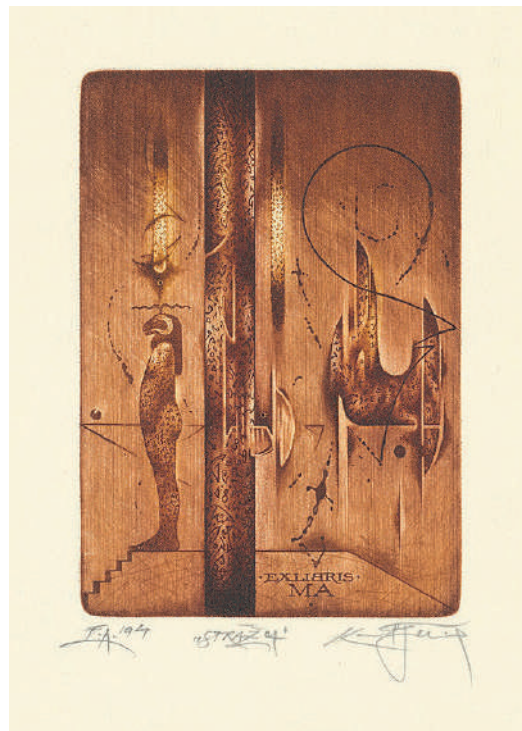
Zúčastnila sa viacerých umeleckých projektov a získala viaceré osnenia za tvorbu. /V roku 2000 úspešne participovala na medzinárodnom projekte s názvom Andy Warhol, v roku 2017 prevzala prestížne ocenenie Tvorivý čin roka, a v roku 2018 odštartovala projekt s Jánom Štrasserom pod názvom TOTO SOM... V roku 2019 prevzala ocenenie tvorby Plaketou Aničky Jurkovičovej. Realizovala viaceré tvorivé dielne maľby pre deti a dospelých,. Zúčastnil sa desiatok kolektívnych i samostatných výstav.

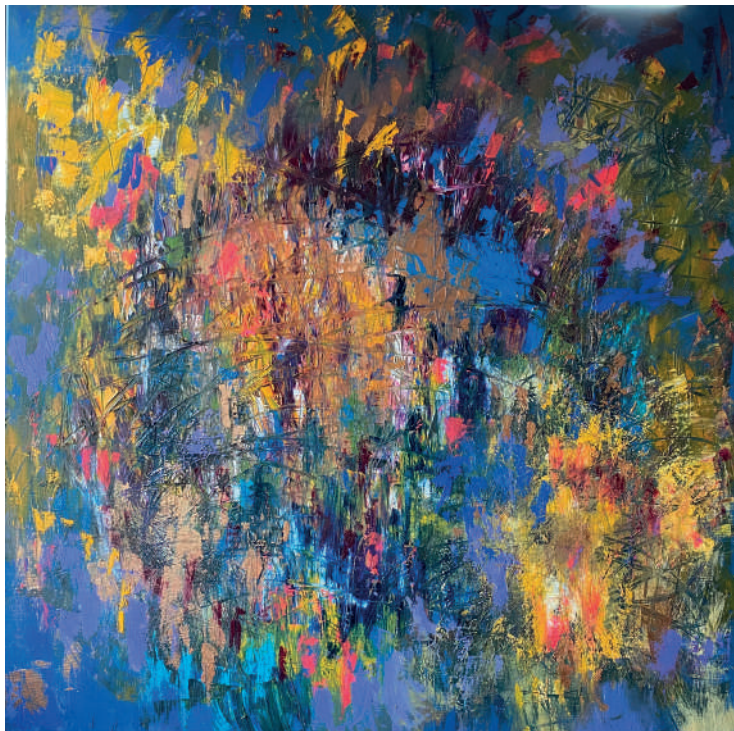
Dušan Mocko

Karol Felix

Katarína Zemková

Zsolt Malasits

IDENTIFIKAČNÝ KÓD SLOVENSKA XV.

Katalóg / Catalogue

Identifikačného kódu Slovenska XV

Identification Code of Slovakia XV

Napísal a zostavil / Written and compiled by
Ľuboslav Moza

Spolupráca / Co-operation: Gabriela Mozová, Eva Semelbauerová

Grafická úprava / Graphic layout: Patrik Józsa

Tlač / Print: Kníhtlač Gerthofer

Vydal / Published by: Artem, o. z.

www.identifikacnykodslovenska.sk
www.artem.sk

ISBN:978-80-89633-26-5

